

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

24 iunie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Nadejda Toma și Ghenadie Nicolaev,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Coda Victor în numele inculpatei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2015, în cauza penală în privința lui

Levcenco (Mîrzac) Elisaveta Pantelei, născută la 08 decembrie 1982, domiciliată mun. Chișinău, str. Toporașilor 14.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 24.06.2014 – 22.12.2014 (prima instanță);

2. 10.02.2015 – 23.03.2015 (instanța de apel);

3. 21.05.2015 – 24.06.2015 (instanța de recurs ordinar).

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 22 decembrie 2014, Levcenco (Mîrzac) Elisaveta a fost condamnată în baza art. 157, 90 Cod penal la 1 an închisoare în penitenciar de tip semiînchis, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probă de 2 ani.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că, Levcenco (Mîrzac) Elisaveta la 08 mai 2014, în jurul orei 16.00, aflându-se pe str. Toporașilor 15, mun. Chișinău, în rezultatul conflictului cu Fihman Taisia, s-a apropiat de aceasta și i-a aplicat o lovitură în piept, după ce apucînd-o de păr, i-a făcut o rotație poziționînd-o cu spatele, fracturîndu-i din imprudență piciorul drept, astfel, cauzîndu-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1171/D din 22.05.2014, vătămări corporale medii.

3. Avocatul V. Coda a declarat apel în numele inculpatei, solicitînd casarea sentinței, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță.

Apelantul a invocat că, în cadrul cercetării judecătorești nu s-au stabilit toate circumstanțele de fapt, dincolo de orice dubiu rezonabil în privința calificării faptelor comise, nu s-au întreprins măsuri de înlăturare a contradicțiilor din declarațiile părții vătămate și ale inculpatei, care nu au fost înlăturate atît la faza urmăririi penale, cît și în cadrul ședinței de judecată, în procedura de confruntare a declarațiilor părții vătămate și a inculpatei, nu au fost administrate nici probe suplimentare, precum ar fi declarații ale martorilor, nu s-au stabilit toate circumstanțele de fapt, unde partea vătămată declară, în cadrul urmăririi penale că inculpata i-a aplicat lovituri în piept dar și în cadrul ședinței de judecată că inculpata a apucat-o de păr cu ambele mîini, după care a fost sucită și la pămînt și-a rupt piciorul, aceste declarații, nu se converg cu declarațiile inculpatei care a declarat că i-a aplicat lovituri peste față părții vătămate.

Totodată sunt divergențe în ce privește numărul persoanelor care ar fi agresat-o pe partea vătămată, care spune că au fost 2 băieți, adică fiul și nepotul inculpatei, care îndeplineau rolul de coautori, pe când inculpata a declarat că un singur copil a ajutat-o să scoată toporul din mâinile părții vătămate, ceea ce demonstrează că nu s-au elucidat pe deplin circumstanțele faptei pentru a se putea stabili gradul de vinovăției a inculpatei, calificarea faptei dar și stabilirea unei pedepse echitabile.

Mai indică, că inculpata a declarat că partea vătămată se află în stare de ebrietate, pe când în raportul medico-legal despre aceasta nu se face nici o mențiune, și respectiv nu se poate cunoaște gradul de rezistență dar și gradul reflexelor nervoase la stimulii externi ai părții vătămate, dar și posibila stare emoțională caracteristică, fapt care trebuia fi luat în considerare la momentul întreprinderii acțiunilor de urmărire penală.

În cadrul procesului penal, s-a comis o încălcare de ordin fundamental a drepturilor omului, prin prisma dreptului la un proces echitabil și anume încălcarea dreptului la apărare prin faptul că avocatul inculpatei, în cadrul urmăririi penale, dar și în cadrul ședințelor de judecată nu a întreprins măsuri pozitive și serioase de apărare a clientului său, mai mult, în cadrul dezbaterilor judiciare, acesta a recunoscut vina clientului său spunând că aceasta și-a apărat copiii, în acest mod învinuind-o indirect pe clienta sa.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2015, pronunțată integral la 21 aprilie 2015, apelul avocatului V. Coda în numele inculpatei a fost repus în termen și respins, ca nefondat, cu menținerea sentinței.

4.1. Instanța a considerat că apelul avocatului a fost declarat în termen, deoarece s-a constatat că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate și anume de faptul că deși inculpata a fost la pronunțarea sentinței, primind la data de 22.12.2014 copia sentinței motivate, după pronunțare a decedat tatăl ei, fapt ce a afectat-o psihologic, iar la data de 06.01.2015, inculpata a încheiat contract de asistență juridică cu avocatul V. Coda, ultimul făcând cunoștință cu materialele cauzei la 22.01.2015, fapt confirmat prin înscrierea de pe coperta dosarului penal.

4.2. Colegiul penal a reținut că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei și just a ajuns la concluzia că inculpata a săvârșit infracțiunea imputată, probele corect au fost apreciate în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală, vinovăția ei a fost dovedită prin declarațiile părții vătămate, cât și prin materialele cauzei.

De asemenea, probele administrate la dosar combat declarațiile inculpatei privind nevinovăția acesteia în comiterea infracțiunii imputate, această metoda fiind aleasă întru evitarea răspunderii penale.

La individualizarea pedepsei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a ținut cont de prevederile art. 61, 75, 90 Cod penal, astfel stabilindu-i inculpatei o pedeapsă echitabilă pentru fapta comisă sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Instanța a conchis că, sunt neîntemeiate, argumentele apărării că în cadrul ședinței de judecată nu s-au stabilit toate circumstanțele de fapt, nu s-au întreprins măsuri de depășire a contradicțiilor declarațiilor părții vătămate și inculpată, nu s-a făcut, nici la faza de urmărire penală, dar nici în cadrul ședinței de judecată procedura de confruntarea a declarațiilor părții vătămate și a inculpatei, nu au fost administrate probe suplimentare, precum ar fi declarații ale martorilor, deoarece verificând legalitatea și temeinicia procedurilor efectuate în cauză prin prisma temeiurilor de rejudecare invocate, nu s-au constatat încălcări ce ar duce la casarea totală a sentinței și dispunerea rejudecării cauzei

de către prima instanță.

Or, temeiurile de rejudecare a cauzei sînt prevăzute de art. 415 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, iar argumentele invocate țin de administrarea și de aprecierea probelor, și exprimă opinia subiectivă a părții apărării și nu sînt argumentate prin prisma prevederilor art. 415 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală.

Cît privește motivul invocat de avocat privind încălcarea dreptului la apărare a inculpatei ce viza acordarea asistenței juridice necalificate pe parcursul judecării cauzei, instanța de apel a menționat că la etapa urmării penale inculpata a fost asistată de avocatul D. Cojocari (f.d. 38) și obiecții asupra serviciilor acordate de acesta nu au fost înaintate de inculpată.

De asemenea, avocatul D. Cojocari a apărut drepturile și interesele inculpatei și în instanța de fond și potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată (f.d. 102), inculpata și-a dat acordul de a fi asistată de acest avocat, încredințându-i apărarea drepturilor și intereselor sale.

În speță, în cadrul urmării penale și în cadrul cercetării judecătorești, nu s-a constatat că inculpata ar fi sesizat instanța despre pretinsa acordare a asistenței juridice necalificate din partea avocatului nominalizat.

5. Decizia este atacată cu recurs ordinar de avocatul V. Coda în numele inculpatei, la 07 mai 2015, care solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei, în aceeași instanță de apel.

În argumentarea recursului a menționat că, la baza soluțiilor adoptate, instanțele judecătorești au dat o apreciere greșită probelor administrate la dosar, care nu dovedesc vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii. Instanța de apel nu a dispus audierea fiului și nepotului inculpatei, întru elucidarea circumstanțelor cauzei, fiind audiate doar inculpata și partea vătămată, declarațiile cărora sunt contradictorii și urmau a fi apreciate critic de instanță.

6. Procurorul și partea vătămată au depus referințe asupra recursului, solicitînd dispunerea inadmisibilității acestuia, din motiv că recursul nu corespunde cerințelor de conținut prevăzute de art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, în acesta nefiind indicat niciun temei de recurs prevăzut la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul nu îndeplinește cerințele de conținut, prevăzute în art. 430.

Potrivit art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să cuprindă conținutul și motivele recursului, cu argumentarea ilegalității hotărîrii atacate și solicitările recurentului, indicînd temeiurile prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală invocate în recurs și explicînd problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată.

În recursul declarat de avocat nu este specificat în ce constă problema de drept de importanță generală ce există în cauză și care este eroarea comisă de instanța de apel ce ar motiva casarea hotărîrii atacate. Conform pct. 5) al art. 430 Cod de procedură penală, autorul urma să aducă în recurs motivele și argumentarea dezacordului său cu temeiurile invocate în decizia instanței de apel, ceea ce la fel nu s-a respectat. Articolul 427 Cod de procedură penală prevede toate temeiurile în baza cărora pot fi supuse recursului hotărîrile instanței de apel.

În recursul declarat se critică decizia instanței de apel, exprimându-se dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă, motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Cu referire la argumentul recurentului privind omiterea audierii fiului și nepotului inculpatei în calitate de martori de către instanța de apel, întru elucidarea circumstanțelor cauzei, Colegiul penal remarcă, că în ședința de judecată a instanței de apel, partea apărării nu a solicitat audierea acestora, instanța a verificat și a consemnat în procesul-verbal al ședinței de judecată, conform art. 414 alin. (2) Cod de procedură penală, probele materiale examinate de prima instanță, fiind audiate inculpata și partea vătămată (f.d. 143), astfel fiind respectate prevederile art. 413-417 Cod de procedură penală.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol nu îndeplinește cerințele de conținut, prevăzute în art. 430 Cod de procedură penală, el urmează a fi declarat inadmisibil.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DE C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Coda Victor în numele inculpatei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2015, în cauza penală în privința lui *Levcenco (Mîrzac) Elisaveta Pantelei*, din motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute de art. 430 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 16 iulie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Nadejda Toma

Ghenadie Nicolaev